

Έψαλλαν τον Ακάθιστο Ύμνο στην ακριτική Σύμη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Το απόγευμα της Παρασκευής 16 Απριλίου 2021 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύμης κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου προς την Υπεραγία Θεοτόκον, η οποία εψάλη τηρουμένων των υγειονομικών μέτρων στους Ιερούς Ναούς της Ιεράς Μητροπόλεως.

Αρχικώς ο Σεβασμιώτατος προέστη στο πρώτο τμήμα της ακολουθίας εις τον ιστορικό Ι. Ναό της Μεγάλης Παναγίας του Κάστρου Σύμης, συμπαραστατούμενος υπό του Εφημερίου π. Παντ. Μακροπούλου και του Διακόνου π. Γεωργίου Κακακιού. Το ιερό αναλόγιο διακόνησε ο Πρωτοψάλτης της Ενορίας κ. Χαράλαμπος

Κατσιμπρής.

Ακολούθως μετέβη στον παρακείμενο Ι. Ναό της Παναγίας Κεχαριτωμένης, όπου χοροστάτησε στο δεύτερο τμήμα του Ακαθίστου, συμπαραστατούμενος υπό του εκεί Εφημερίου π. Χρήστου Σταθοπούλου και του Διακόνου π. Γεωργίου Κακακιού. Το ιερό αναλόγιο διακόνησε ο Ιεροψάλτης κ. Εμμανουήλ Κυπριώτης.

Εις αμφοτέρους τους Θεομητορικούς Ναούς ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε εκ μέσης καρδίας σύντομους λόγους περί του Προσώπου της Υπεραγίας Θεοτόκου και του ιστορικού καθιερώσεως του «Ακαθίστου Ύμνου», επικαλούμενος την απροσμάχητον πρεσβεία Της προς όλον τον κόσμον, ευχόμενος τέλος καλή Ανάσταση!

Ακολουθεί η σκιαγράφηση των ιστορικών γεγονότων που διαδραματίστηκαν στην Βασιλίδα των Πόλεων τον Απρίλιο του 626, όταν ο Αυτοκράτορας Ηράκλειος με όλο τον στρατό βρισκόταν στη Σεβάστεια. Και τότε, ξαφνικά, πραγματοποιήθηκε ο χειρότερος εφιάλτης που πάντα προσπαθούσε να αποφύγει η βυζαντινή εξωτερική πολιτική είτε με αμυντικούς πολέμους είτε με συμμαχίες. Εκείνη τη φορά της επιτέθηκαν συγχρόνως ο εχθρός από το Βορρά και ο εχθρός από την Ανατολή. Στις 29 Ιουλίου, κι ενώ ο στρατός βρισκόταν περίπου 800 χιλιόμετρα μακριά από την πρωτεύουσα, εμφανίστηκε μπροστά στα τείχη της Κωνσταντινούπολης ένα τεράστιο πλήθος Αβάρων (100.000 με 150.000). Τα μονόξυλα πλοία τους, «πλήθος άπειρον» κατά τον χρονογράφο Θεοφάνη, κάλυψαν όλο τον Κεράτιο Κόλπο. Ταυτόχρονα, στην απέναντι ακτή του Βοσπόρου, στη Χαλκηδόνα, έφτασε ο περσικός στρατός, έτοιμος να επιτεθεί από τη θάλασσα.

Η κατάσταση ήταν απελπιστική για τους πολιορκούμενους και αυτό το γνώριζε και ο χαγάνος, ο βασιλιάς των Αβάρων. Απέρριψε όλες τις προτάσεις εκεχειρίας, που περιλάμβαναν την πληρωμή τεράστιων φόρων, λέγοντας χαρακτηριστικά πως δεν είχαν ελπίδα σωτηρίας εκτός κι αν γίνονταν ψάρια για να διαφύγουν κολυμπώντας η πουλιά για να πετάξουν στον ουρανό.

Στις 6 Αυγούστου οι Άβαροι κατέλαβαν με έφοδο την εκκλησία των Βλαχερνών στο ευάλωτο βορειοανατολικό άκρο της Πόλης και ετοιμάστηκαν για την τελική επίθεση σε συνεννόηση με τους Πέρσες. Έδωσαν εντολή στα μονόξυλα να επιτεθούν όταν δούν φωτιές στο ακραίο σημείο των θαλάσσιων τειχών, ώστε να δημιουργήσουν αντιπερισπασμό στον βυζαντινό στόλο και να μεταφερθούν με ασφάλεια οι Πέρσες με τα υπόλοιπα πλοία.

Εκείνη την δραματική νύχτα, καθώς ο πατριάρχης Σέργιος περιέτρεχε τα τείχη με την εικόνα της Παναγίας για να ενθαρρύνει τους υπερασπιστές και οι κάτοικοι της

Βασιλεύουσας ανέπεμπαν δεήσεις στην Υπεραγία Θεοτόκο, η βυζαντινή κατασκοπεία κατάφερε να υποκλέψει το σύνθημα των εχθρών. Νωρίς τα ξημερώματα της 7ης Αυγούστου, οι αμυνόμενοι άναψαν φωτιές στην άκρη των θαλάσσιων τειχών, προκαλώντας την άκαιρη επίθεση των μονόξυλων. Με την θαυματουργική επέμβαση της Παναγίας, μια φοβερή καταιγίδα ξεσπά ξαφνικά, που επέφερε μεγάλες ζημιές στον εχθρικό στόλο. Ο,τι απέμεινε εξολοθρεύτηκε από τον βυζαντινό στόλο που επαγρυπνούσε και η Πόλη διασώθηκε. Στη συνέχεια οι βυζαντινοί επιτέθηκαν στα υπόλοιπα πλοία που είχαν αρχίσει να μεταφέρουν Πέρσες από την Χαλκηδόνα και τα βύθισαν όλα. Μέσα στον πανικό που ακολούθησε, απέτυχε και η χερσαία επίθεση των Αβάρων εκείνη την ημέρα, αφήνοντας χιλιάδες νεκρούς. Ο εμβρόντητος χαγάνος διέταξε τα υπολείμματα του στρατού του να αποχωρήσουν. Την επόμενη μέρα, 8 Αυγούστου, έφτασε στον Βόσπορο, μετά από πορεία 800 χιλιομέτρων, ο αδερφός του αυτοκράτορα, Θεόδωρος, επικεφαλής μεγάλης στρατιάς. Η Βασιλεύουσα είχε σωθεί οριστικά από την χειρότερη δοκιμασία της μέχρι τότε ιστορίας της.

Οι κάτοικοι της Πόλης δεν είχαν καμιά αμφιβολία για το ποιος τους είχε σώσει. Άλλωστε ο ίδιος ο χαγάνος ομολογούσε κατάπληκτος στη διάρκεια της μάχης ότι «εγώ θεωρώ γυναίκα σεμνοφορούσαν περιτρέχουσαν εις το τείχος μόνην ούσαν» (Πασχάλιο Χρονικό, 725). Όλος ο λαός, με επικεφαλής τον πατριάρχη Σέργιο, έτρεξε στην εκκλησία της Παναγίας των Βλαχερνών για να ευχαριστήσει την Παναγία. Εκείνο το βράδυ της 8ης Αυγούστου 626, όρθιοι έψαλαν τον ύμνο που από τότε ονομάστηκε «Ακάθιστος», δοξολογώντας και αποδίδοντας τη σωτηρία «Τη Υπερμάχῳ Στρατηγῷ», γνωρίζοντας ότι αυτή αποδείχθηκε «της βασιλείας το απόρθητον τείχος».

Αυτά τα γεγονότα μας φέρνει στη μνήμη κάθε χρόνο η ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου και των Χαιρετισμών. Θυμίζοντας σε όλους μας ότι στις πιο απελπισμένες στιγμές, όταν δεν υπάρχει καμιά ανθρώπινη βοήθεια, δεν μας ξεχνά ο Θεός. Αρκεί μόνο να πιστεύουμε δυνατά σ' Αυτόν. Γι' αυτό και ο ελληνικός λαός που γνώρισε αυτοκράτορες σαν τον Ηράκλειο εύχεται οι ηγέτες του να δείχνουν την ίδια ευσέβεια όπως τότε εκείνος...

Ακολουθεί φωτογραφικό λεύκωμα από τις δύο Ι. Ακολουθίες.

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

